

Skarżąca podnosi ponadto całkowity brak uzasadnienia decyzji jej dotyczących wydanych przez sekretariat generalny Trybunału Obrachunkowego oraz naruszenia prawa w prowadzonych przez ten ostatni postępowaniach prowadzących do wydania decyzji.

Ponadto według skarżącej zaskarżona decyzja dotknięta jest oczywistym błędem w ocenie jeżeli chodzi o charakter jej choroby, która jej zdaniem znacznie się pogorszyła wskutek ponownego podjęcia pracy i stresu związanego z obowiązkami służbowymi.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2006 r. — H przeciwko Radzie

(Sprawa F-127/06)

(2006/C 326/171)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: H (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Rady z dnia 15 marca 2006 r. o przeniesieniu skarżącej na emeryturę z dniem 31 marca 2006 r. w zakresie w jakim przyznaje ona uprawnienie do renty inwalidzkiej na podstawie art. 78 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca z racji swego inwalidztwa przebywająca na emeryturze od dnia 30 kwietnia 2003 r. powróciła do pracy w dniu 1 listopada 2004 r. Po szeregu nieobecności z powodu choroby Rada przeniosła skarżącą ponownie na emeryturę i przyznała jej począwszy od dnia 1 kwietnia 2006 r. rentę inwalidzką, o której mowa w art. 78 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że komisja ds. inwalidztwa nie wypowiedziała się o przyczynie jej choroby czy też o ewentualnym związku pogorszenia stanu jej zdrowia z warunkami pracy. W tych okolicznościach Rada nie miała dostatecznej wiedzy by stwierdzić czy skarżąca miała prawo do renty inwalidzkiej, o której mowa w art. 78 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego czy do renty, o której mowa w akapicie piątym tego artykułu. Jej zdaniem wybór Rady, mniej korzystny dla skarżącej, jest niezgodny z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2006 r. — Salvador Roldán przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-129/06)

(2006/C 326/172)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Salvador Roldán (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: F. Tuyschaever i H. Burez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 18 sierpnia 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącej (R/320/06);
- zobowiązanie Komisji do zapłaty kwoty odpowiadającej dodatkowi zagranicznemu za rozłąkę, do którego skarżąca jest uprawniona od dnia 1 kwietnia 2006 r., podwyższonej o odsetki za zwłokę w wysokości 7 %, naliczanych od dnia, w którym poszczególne płatności stały się wymagalne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Skarżąca kwestionuje rozstrzygnięcie Komisji w zakresie w jakim stwierdziła ona, iż skarżąca nie spełnia wymogów przyznania dodatku zagranicznego za rozłąkę określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego. Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o błędne stwierdzenie, iż w odnośnym okresie skarżąca miała zwykłe miejsce zamieszkania na terytorium Belgii. W szczególności skarżąca uważa, iż okoliczność, że pracowała w międzynarodowej kancelarii prawniczej, mającej siedzibę w Belgii nie oznacza, że jest trwale związana z tym państwem członkowskim.

2) Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja powinna zostać uchylona, ponieważ narusza zasadę niedyskryminacji. Po pierwsze skarżąca podnosi zarzut niezgodności z prawem dotyczący art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego. Skarżąca argumentuje, że przepis ten niesłusznie dokonuje rozróżnienia pomiędzy urzędnikami, którzy w tym samym państwie członkowskim, w którym zostali zatrudnieni przez instytucje europejskie, wykonywali wcześniej pracę dla innego państwa lub dla organizacji międzynarodowej a urzędnikami, którzy jak skarżąca, nie byli trwale związani z państwem członkowskim, w którym pracowali zanim zostali zatrudnieni przez instytucje. Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja zastosowała powoływany przepis w dyskryminujący sposób, nie uwzględniając okoliczności osobistych dotyczących skarżącej i świadczących o tym, iż skarżąca nie zamierzała związać się na trwałe z Belgią.

następnie A*11, skarżący został laureatem konkursu otwartego EPSO/A/18/04, mającego na celu utworzenie listy rezerwowej odnośnie do zatrudnienia administratorów w grupie zaszeregowania A7/A6. Z tego względu został powołany na urzędnika i zatrudniony na tym samym stanowisku, które zajmował jako członek personelu tymczasowego oraz zaszeregowany do grupy A*6 stopień 2 na podstawie załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi naruszenie art. 31 i 62 regulaminu pracowniczego, jak również art. 5 i 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

Skarżący podnosi ponadto naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań, zasady zachowania praw nabytych oraz zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2006 r. — Sotgia przeciwko Komisji

(Sprawa F-130/06)

(2006/C 326/173)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Stefano Sotgia (Dublin, Irlandia) [przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie doręczonej w dniu 2 maja 2006 r. decyzji indywidualnej dotyczącej zmiany statusu z członka personelu tymczasowego na urzędnika ze skutkiem od dnia 16 kwietnia 2006 r.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Po przepracowaniu kilku lat w Komisji w charakterze członka personelu tymczasowego w grupie zaszeregowania A5, a

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 r. — Steinmetz przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-131/06)

(2006/C 326/174)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Robert Steinmetz (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: J. Choucroun, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 21 lutego 2006 r. odmawiającej w całości wykonania ugody zawartej przez strony;
- zobowiązanie Komisji do zapłacenia symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem naprawienia krzywd doznanych przez skarżącego w następstwie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.